

Antal József koreográfus nagyszínpadi munkája egyfajta kiindulópontja is lehet az elmúlt években takaréklángon élt, igazgatóváltáson átesett társulatnak, aminek nagy része szintén kicserélődött. A tavaly ilyenkor bemutatott [A köz című előadását](#) még mindig a táncszínházi elemek uralták,

A bál

pedig szintén ezt a vonalat viszi tovább. Úgy tűnik, a táncműhely egyelőre nem tér vissza a kilencvenes években megszokott és egyesek által nagyon megunt mezőszegi-marosszéki-kalotaszegi „szentháromsághoz”, illetve még mindig kísérletezik olyan előadásokat létrehozni, amelyek gondolkodásra is készítetik a nézőt, nemcsak tapsra.

A kerettörténet tulajdonképpen a magyarság huszadik századi története – ebben benne van nyilván az erdélyi magyarság is, de a különböző korszakokban ez nem mindenütt folyik össze. A helyszín egy régi kávéház, ahol az első világháborútól a rendszerváltásig egymást váltják a szokások, az emberek, a népek, illetve a bálók.

Olyan rossz időszak ugyanis soha nem volt, hogy a magyar ember ne tudjon mulatni, táncolni, bálozni. Mikor keserűségből, mikor kényszerből, mikor egyszerű naivitásból, de minden korszaknak és „divatnak” megvolt a maga táncja, mindenütt voltak önjelölt, gőgös „nagyemberek”, illetve forrófejűek, legyenek azok az ötvenes években a párttitkárok bálgúnár fiai, vagy a fogukat összeszorító, és ha mással nem, a táncukkal tiltakozó, akaratos lázadók.

A bánatos, pálinkázó magyar mellé - szimbolikusan Erdélybe - betáncolja magát a vidám román, aki ki is takarodik a kávézóból, mielőtt megjelenik a bevonuló Horthy Miklós a kivetített képeken. Tánc ezalatt nincs a képeken, de a közönség tapsol. Minden korszakot a színpad közepére kivetített régi felvételek választanak el, jó döntés volt a készítők részéről, hogy nem az ezerszer látott képeket vetítették, hanem különlegesebb, de mégis „láttató” képsorok peregtek.

A magyar hivatalnok mutatja az elesettek listáját, a nők bánatukban ájulnak el, majd vándorolnak ki, következik egy farsangi mulatság, ami azt szimbolizálja, hogy hogyan éri el a Székelyföldet a magyarországi tánc kultúra. Majd jönnek a szolid, szigorú ötvenes évek jelenetei a szovjet kulturális befolyással, aztán '56 után a twist és a rock and roll, annak a korszaknak a színeivel és ártatlanságaival.

